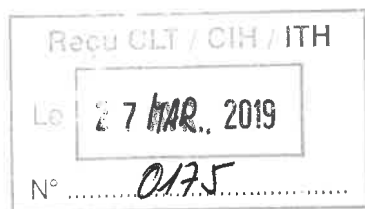

Republic of Poland
Deputy Prime Minister
Minister of Culture and National Heritage

By the decision of the Minister of Culture and National Heritage
of 4 June 2016

Tree beekeeping

was inscribed

on the National List of Intangible Cultural Heritage.

Prof. dr hab. Piotr Gliński

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Decyzją Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
z dnia 4 czerwca 2016 r.

Bartnictwo

zostało wpisane na
Krajową listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego

Prof. dr hab. Piotr Gliński

**THE NATIONAL LIST
OF INTANGIBLE
CULTURAL HERITAGE**

Artistic and historical gunsmithing
The Nativity Scene (szopka) tradition in Kraków
The procession of Lajkonik
Rafting traditions of Ulanów
Corpus Christi celebrations in Łowicz
Esperanto as a carrier of Esperanto culture
The art of making and playing bagpipes
Żukowo school of the Kashubian embroidery
Falconry – a living tradition
Polish national dances
Celebrations in honour of St. Roch with the blessing of animals
Traditional bell foundry techniques used by the Felczyński family in Taciszów
Easter rhymes in Szymborze
The local dialect of Warmia as a medium of oral traditions
Toy-making traditions in Żywiec and Sucha Beskidzka
Tree beekeeping
Perebory – weaving traditions in the Bug river region
Cracow bobbin lace
The cultural traditions of Biskupizna
New Year's Masqueraders (Dziady) of Żywiec Region
Turki of Grodzisko Dolne
Traditions of making Koniaków crochet lace
Wedding traditions in Szamotuły and the surrounding areas
The bagpipe traditions of Greater Poland
The art of plaiting kabłacok basket in the village of Lucimia
Kumoterki races

KRAJOWA LISTA NIEMATERIALNEGO DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Rusznikarstwo artystyczne i historyczne

Szopkarstwo krakowskie

Pochód Lajkonika

Flisackie tradycje w Ulanowie

Procesja Bożego Ciała w Łowiczu

Język esperanto jako nośnik kultury esperanckiej

Umiejętność wytwarzania instrumentu i gry na kozie

Hafciarstwo kaszubskie szkoły żukowskiej

Sokolnictwo - żywa tradycja

Polskie tańce narodowe

Uroczystości ku czci Św. Rocha z błogosławieństwem zwierząt

Tradycyjna technika ludwisarska Felczyńskich w Taciszowie

Przywołówki dyngusowe w Szymborzu

Gwara warmińska jako nośnik tradycji ustnych

Zabawkarstwo żywiecko-suskie

Bartnictwo

Perebory - nadbużańskie tradycje tkackie

Krakowska koronka kłockowa

Tradycje kulturowe Biskupizny

Kolędowanie Dziadów Noworocznych na Żywiecczyźnie

"Turki" grodziskie

Tradycje wytwarzania koronki koniakowskiej

Tradycje weselne z Szamotuł i okolic

Tradycje dudziarskie w Wielkopolsce

Umiejętność wyplatania kosza "kablęcoka" w Lucini

Wyścigi kumoterek

Tree beekeeping

Tree beekeeping is a set of practices, knowledge and traditions related to wild honey bees, their capabilities, preferences and behavior in interaction with people and surrounding nature. Tree beekeeping is centered around a conviction that bees are suited to life among the trees while people should not interfere in their lifecycle. For these reasons, to host the honey bees family, hives are carved in the living trees or in the logs, and they are called tree hives or log hives ("barć"). There is a special tool for carving ("dzianie") of the tree hive - it is a special chisel ("piesznia") with 4-5 cm wide blade and with a long and massive handle.

Tree hives are carved in living trees (pine, oak, linden, spruce) above 4,5 m above the ground, or in logs. A log hive is placed on a tree, also at least 4 meters above the ground, and a set of practices to attract beef family is performed using propolis tincture, herbs and honeycombs. It is only a few times a year when tree beekeepers take a look into a inhabited hive so that in the beginning of September some honey can be harvested, traditionally after the Nativity of the Blessed Virgin Mary Holiday on 8th September. Tree beekeepers take only a limited amount of honey and leave a sufficient amount for the bees to survive winter without any artificial substitutes.

Tree beekeeping is also linked to a specific ethic and a belief that only a man of justice and integrity can take care of bees. The status of tree beekeepers is a source of pride for the bearers and for those whose ancestors used to be tree beekeepers. A small group of people associated in the Tree Beekeeping Borthorhood Foundation also takes pride in the tradition which represent their local history and customs. It is a tradition of living in harmony with nature, with respect to natural laws and bees life-cycle. Tree beekeeping is also a way to preserve the endemic species of Central-European wild bees of Augustów. Tree beekeeping is also a way of spending free time on carving bee hives and taking care of bee families, in the spirit of mutual assistance and group work.

Tree beekeeping is also linked to a specific ethic and a belief that only a man of justice and integrity can take care of bees. The status of tree beekeepers is a source of pride for the bearers and for those whose ancestors used to be tree beekeepers. A small group of people associated in the Tree Beekeeping Borthorhood Foundation also takes pride in the tradition which represent their local history and customs. It is a tradition of living in harmony with nature, with respect to natural laws and bees life-cycle. Tree beekeeping is also a way to preserve the endemic species of Central-European wild bees of Augustów. Tree beekeeping is also a way of spending free time on carving bee hives and taking care of bee families, in the spirit of mutual assistance and group work.

Bartnictwo

Bartnictwo jest zestawem praktyk, wiedzy i tradycji dotyczących pszczoły miodnej, jej zwyczajów, upodobań i zachowań w interakcji z człowiekiem oraz otaczającą przyrodą.

Polega na przekonaniu, że pszczoła najlepiej żyje i rozwija się wysoko nad ziemią, a człowiek nie powinien ingerować w rozwój rodziny pszczelej. W tym celu przygotowuje się w pniach drzew żyjących lub kłodach wykonanych ze ściętych pni dziuple, zwane „barciami”, przeznaczone na gniazda dla pszczoły miodnej. Wykonanie „barci”, czyli „dzianie”, odbywa się za pomocą „pieszni” – specjalnego dłuta o szerokości ostrza 4-5 cm, osadzonego na długim masywnym trzonku.

Barcie wykonuje się albo w żywych drzewach (sosnach, dębach, lipach lub świerkach) na wysokości powyżej 4,5 metra, albo w kłodach pozyskanych z drzew ściętych. „Wydzianą” kłodę następnie umocowuje się na drzewie na wysokości minimum 4 metrów nad ziemią i przeprowadza się zabiegi mające na celu zwabienie do niej pszczół, wykorzystuje się do tego nalewki na bazie propolisu, zioła i fragmenty plastrów. Do zasiedlonych barci zagłada się maksymalnie kilka razy w trakcie sezonu, aby w początku września, tradycyjnie po święcie Narodzin Marii Panny (8 września), pobrać niedużą ilość miodu. Bartnik odbiera swoją część tak, by nie narazić roju na śmierć głodową w trakcie zimy i uniknąć konieczności podkarmiania substytutami miodu.

Bartnictwo jest to również pewnego rodzaju etos i przekonanie, że tylko człowiek prawy i uczciwy może zajmować się pszczołami. Status bartnika jest powodem do dumy depozytariuszy tradycji bartnej i tych, których przodkowie zajmowali się bartnictwem kilka pokoleń wstecz. Bartnictwo jest powodem do dumy niewielkiej grupy osób skupionej wokół fundacji Bractwo Bartne, dumy z naszej lokalnej historii i tradycji. Tradycji życia w zgodzie z naturą z poszanowaniem jej praw i szacunku do pszczoły i jej odwiecznych zwyczajów. Bartnictwo jest też sposobem na zachowanie endemicznej pszczoły środkowoeuropejskiej linii Augustowskiej, która jest dominującą rasą pszczół na obszarze Puszczy Augustowskiej. Jest też sposobem spędzania wolnego czasu w duchu wzajemnej pomocy i wspólnej pracy przy zakładaniu i doglądaniu kolejnych barci i kłód bartnych, które wspólnie dzieją.

Bartnictwo jest to również pewnego rodzaju etos i przekonanie, że tylko człowiek prawy i uczciwy może zajmować się pszczołami. Status bartnika jest powodem do dumy depozytariuszy tradycji bartnej i tych, których przodkowie zajmowali się bartnictwem kilka pokoleń wstecz. Bartnictwo jest powodem do dumy niewielkiej grupy osób skupionej wokół fundacji Bractwo Bartne, dumy z naszej lokalnej historii i tradycji. Tradycji życia w zgodzie z naturą z poszanowaniem jej praw i szacunku do pszczoły i jej odwiecznych zwyczajów. Bartnictwo jest też sposobem na zachowanie endemicznej pszczoły środkowoeuropejskiej linii Augustowskiej, która jest dominującą rasą pszczoł na obszarze Puszczy Augustowskiej. Jest też sposobem spędzania wolnego czasu w duchu wzajemnej pomocy i wspólnej pracy przy zakładaniu i doглядaniu kolejnych barci i kłód bartnych, które wspólnie dzieją.